

Có tôi hay không có tôi?

Tác Giả: Le Hoa Wilson

Chúa Nhật, 03 Tháng 4 Năm 2011 15:01

Tác giả là một Phượt thủ, pháp danh Tâm Tinh Công, nhũ danh Quách Thị Lệ Hoa, sinh năm 1940 tại Công Thành, từng là học trò năm đầu nhất tại Gia Long.

Bài viết về nhân vật Mẹ đầu tiên là tác phẩm về “chuyến đi tìm kiếm” của một phụ nữ Việt thời chiến tranh, kể hôn nhân một chàng lính quân Hoa Kỳ. “Hai đứa gặp nhau tại Đà Nẵng khi ông xã làm việc tại bệnh viện Hải Quân Hoa Kỳ, núi Non Nước Đà Nẵng. Cặp đôi: 1972, hiện có 5 con. Tại Mỹ năm 1975. Từ 1985, hai vợ chồng mở v/p Di Trú và Thuê Vé tại Long Beach.”

Chuyến hành 40 năm, giữa đường lo ngại ngang trái tại tập quán, văn hoá tại tôn giáo, rất khó gom lại vài trang giấy. Nhờ cách viết bậc trình, bài viết cho thấy được tâm lòng của người vợ, người mẹ. Mong tác giả sẽ tiếp tục viết.

Tôi thật không biết phải bắt đầu từ đâu để câu chuyện đi tìm kiếm của mình có được một chút ngăn nắp để bạn hiểu tôi hơn. Thôi thì bắt đầu vào một ngày nắng đẹp, tôi bước ra khỏi toà án Saigon với cái giấy ly dị trên tay. Tôi có một trai và một gái và quan toà đã rằng lòng người cho tôi được trở nên quýn giết hai vợ đi tìm kiếm là không nên được chấp thuận. Tôi hoan hô quan toà cả hai tay. Đó là năm 1969.

Bà chị tôi có hãng thu dụng cấp dưỡng với hớt tóc, giặt quần áo, bán hàng kẹo niêm cho quân nhân Mỹ tại Việt Nam và hàng ngàn xe đá để hãng RMK làm phi trình. Đó là một công cuộc làm ăn lớn lao có tới vài trăm nhân viên nên chị nhận cho tôi theo làm để nuôi con. Do đó tôi gặp Ron, người chị chồng hiện tại.

Bạn ơi, không biết tôi đã tốn bao nhiêu nhân vật cho cuộc hôn nhân này. Không biết tôi đã nhận được bao nhiêu lợi ích khi đi sánh đôi với người chồng Mỹ tại Việt Nam. Nếu phải để một người nam danh từ thô bỉ, người anh một kẻ bại, người đi xa khinh bỉ của bạn bè, của những người quen biết cho đến những kẻ qua đường vì tôi "lỡ Mỹ" thì chắc tôi phải biến thành con rết khổng lồ với cái ngàn chân tay mới để một người nam. Thôi thì chồng qua là cái nghiệp. Chắc mình đã dè bỉu, chê bai bao nhiêu là người bạn người bạn tiếp cận nên tiếp nhận như là "gặp ông đẹp lòng ông" thôi mà.

Một lần bạn "tai nạn" như vậy, tôi già và phải thôi. Nhưng dòng nhân vật tại hồ sơ chắc tràn ra. Ông xã của tôi là "hỏi nói gì vậy?", tôi thì cái gì biết đâu, hỏi dùng danh từ em không hiểu!". Nhưng ông xã thì biết vì anh có rất nhiều nhân viên Việt Nam làm việc cho anh và chắc hẳn đã gửi ý nghĩa cho anh hiểu để anh và của người bạn Việt Nam trong xã hội khi họ vô phạm tội kể hôn

Có tí hay không có tí?

Tác Giả: Le Hoa Wilson

Chúa Nhật, 03 Tháng 4 Năm 2011 15:01

vì i ng ài M.

Sau khi anh hi u đ c, tôi không bao giờ quên đ c ánh m t c a anh nhìn tôi trong nh ng l n "tai n n" đó. Đôi m t anh ch a đ y nh ng bi t n, nh ng chia x , nh ng đau th ng, nh ng cãm gi n, nh ng c m thông.. Anh c m tay tôi nói: "Th t là không công bình cho em. Anh r t bi t n em. S ch u đ ng nh ng n i nh c nh n c a em làm tan nát tim anh. Anh c m th y không x ng đáng vì i s hy sinh c a em." Tôi ch nói nh : "C hai, em và h đ u là n n nh n, m i ng i m i cách. Có ph i chúng ta đã h a là s cùng chung ch u nh ng ni m vui và n i kh trên đ i không? V y đó không ph i là s hy sinh. Đó ch là s chia x ."õ

Và tôi đã sát cánh cùng anh n i, chìm trong cội ta bà, trong n c i khi gia đình xum h p, trong nu c m t khi m t đ a con s m v i ra đi, trong thành công, trong th t b i su t b n ch c năm qua.

R i Tr i Đ t n i c n gió b i. Năm 1975 tôi đ t d u các con v M s ng t i California. Bà m ch ng t n Boston qua CA thăm cháu n i và dâu l n đ u tiên.

M ru t k t i quê nhà, m ch ng k c n, thôi thì hãy vui v i hi n t i và nh ng gì mình có. G o tr ng i Vi t Nam hay tr ng i M thì cũng n u thành c m. M ru t hay m ch ng thì ng i đàn bà đó cũng đã th ng yêu và du ng nuôi ng i mình y u đ u. Bà h i ch các cháu đã đ c r a t i ch a? Tôi nói ng n g n "Đ ch a. Con đ o Ph t." Bà m m c i không nói gì và không bao giờ nh c l i.

Hình nh ng i M có tâm h n r ng rãi h n. Bà th ng hay l c i và g i v cho cháu n i nh ng quy n thánh kinh r t c c a gia đình. Tôi nh n và tr n tr ng giao l i cho các con. M ch ng g n v i con dâu h n ng i con ru t.

Th i gian qua, m t hôm th ng con c báo cho m bi t là nó mu n c i v . Mình đã già r i mà không hay b n i. Khi nghe con trình bày m i đ i u, bà ch la làng chói lói. Tr i i, nó là con trai l n nh t mà theo đ o Chúa thì l y ai mà th ph ng em? B n i, b n ngh sao? To be or not to be? Nói Yes, con c ti p t c lo hôn l hay nói No, No Way.

H m, th ph ng là nó s nh t i ngày mình theo Ph t, mua m t mâm đ c heo quay, gà v t, có c bia r u, b ng lên bàn th đ m t ti ng đ ng h r i đ n xu ng m i b n nh u? Hay là nó cúng mâm chay nh ng l i không ăn? Hay là nó t i chùa nh th y đ c m t th i kinh? Th y lo đ c, nó lo nh t i cái đ u g i h i đau vì qu lâu! Hay nó đ n m t cái bàn th trong nhà, ch ng cái hình mình lên. Có ai đó h i con nó ch hình c a ai v y thì th ng cháu n i nhìn hình và nói "I don't know"!

Ch còn cách h i nó.

Cô đó hi n không? Đ hi n. Cô đó gi i không? Đ gi i. Cô đó thích săn sóc con cái, nhà c a không? Đ thích. Cô đó th ng con không? Đ th ng. V y thì Yes, con i, Yes. M ch c n th y con đ c h nh phúc, an vui. M tin vào s khôn ngoan và l a ch n c a con (cho con h c bao lâu ch c con không ngu đâu, ph i không). V ch ng con th ng yêu nhau và t t v i M khi M còn s ng là con đã "th ph ng" M r i. Trong con đã có dòng máu c a M. Con làm

Có tị hay không có tị?

Tác Giả: Le Hoa Wilson

Chúa Nhật, 03 Tháng 4 Năm 2011 15:01

một người chồng tốt, một người cha tốt, một con người tốt là con thế phàm người Mỹ đó, phải không? Bên tôi, bên có thế tôi quá "văn minh" không? Quá... quá... thế người họ mà người Mỹ thế người hay chỉ thấy ông nghênh viên trong đảng dân chủ đó? À à, quá "liberal" không?

Vậy là tôi có hai thế con theo đạo Chúa cả vợ và năm đứa cháu nội biết Phật là Buddha chứ không biết Nam Mô. Quên cho bên hay là tôi đã không rửa tội họ các con theo đạo nào hết. Tôi để cho chúng tôi do chọn là khi chúng đến tuổi trưởng thành (họ có "đồng c" vợ đến đó). Tuy nhiên tôi cũng thế đem các con đi chùa khi chúng còn nhỏ và mỗi khi tốt tôi đều dạy chúng lấy bàn thờ Phật và bàn thờ tổ tiên. Cho đến bây giờ vẫn vậy. Phải lấy bàn thờ. Đó là điều kiện duy nhất tôi đòi hỏi gia đình các xuôi gia trong ngày cưới, dù họ là đạo nào. Tôi kính trọng tốt cả các đảng đến đó linh họ.

Mỗi khi gia đình tôi họp tại nhà thế con cả, hôm ngày ăn chay, tôi luôn có ít nhất một món chay rất ngon do con dâu Công giáo nấu. Tôi biết tôi chúa Jesus quá đi vì con dân cả Ngài quí là một người đến báp ti và là một đứa con dâu rất hiếu thảo.

Thế là tôi trở thành minority, có nghĩa là thiểu số trong gia đình tôi. Ông xã, hai thế con, hai cô dâu, năm đứa cháu nội, tốt cả là mười người con Chúa. Một đứa con gái và thế cùng ba đứa con tin thế người cả Phật là Chúa. Ngày lễ Giáng Sinh và cuối tuần thế cháu ngoại mười hai tuổi đi đến violin trong nhà thờ. Khi về nhà ngoại thì vô lấy Phật và... người thiểu số!

Thế con út thì, bên có thế gọi nó là người vô tôn giáo, khuyên các cháu không nên mỗi chút mỗi để thờ cả Chúa và khi xin tốt thì phải như cả cái tốt đó đảng lập lấy và nên xét rằng thuyết nhân quả cả nhà Phật rất hay nhưng đôi khi Phật thế làm đạo thuyết nhân quả để chê đề người khác và vì thế làm cho người ta đau khổ. Bên thấy nó đúng không? Nó mỗi hai mười bảy tuổi và đôi khi nó nói chuyện đạo Phật làm tôi cũng ngẩn ngẩn. Nó nghiên cứu đạo Phật bằng thế người Mỹ. Tôi học Phật bằng thế người Việt. Không biết có khác nhau không?

Nói cho bên mẹ ngẫm là dù thiểu số nhưng đạo Phật trong nhà tôi vẫn thế nhàn nhàn. Tôi thế bày thế người Phật từm lum, trong vườn hoa đảng trẻ, trong sân đảng trẻ, trong vườn hoa đảng sau, trong sân đảng sau, ngay giữa vườn, trong luống hoa, giữa bãi lan... Bàn thờ Phật thế phòng khách, bàn thờ Phật trong phòng thờ, thế người Phật trên đàn đảng cả, thế người Phật trên đầu ti vi. Đây cũng là một tốt ăn hiếu người (chồng) quá đáng, chỉ cần sau lấy phải thôi.

Rồi cách đây hai tháng, khi anh và tôi cùng tốt tuổi bảy mươi, phải bên tôi cái tuổi 'thất thập cử lai hi' đó, thì có một người quen tôi Việt Nam qua cả. Người này đã đi tu Chúa khi còn con gái mười bảy tuổi và hiện nay năm mươi bảy tuổi và đã được lên chức Mẹ Bề Trên. Trong khi trò chuyện, S (xin tạm gọi như thế cho gọn) khám phá ra là thế người thì đạo Chúa chánh giáo (quên nói cho bên biết là mẹ thế người mình giáo gác người Ý), đã được rửa tội, đã học hết các phép ban ơn v.v.. mà lại đi cả một người vô ngoại đạo, lại còn không biết về theo đạo cả mình. Thế thì khi chết sẽ không được vào nước Thiên Đàng, sẽ không được Chúa tha thứ, sẽ xuống đạo cả người v.v.. Và S chỉ cho tôi nên đi tìm Cha để xin Cha làm phép, xin Chúa tha tội cho ông xã để ông xã được trở về với Chúa.

Tôi học hỏi nghĩ mình thế là tôi là, bảy lâu nay chỉ lo cho linh họ cả mình, còn người bên đến thì mình là thế, may mà có S nhắc nhở. Tôi bèn để cho người là S nói. Ông xã

Có tị hay không có tị?

Tác Giả: Le Hoa Wilson

Chúa Nhật, 03 Tháng 4 Năm 2011 15:01

v n làm thỉnh (l i cho b n bi t anh là ng i ít nói nh t th gian, b n có bi t tị sao không? Vì ch v đã nói h t th i gian r i, anh ch ng làm gì còn ch và th i gian đ nói n a, đã c i nhau b n m i năm r i, ph i quen tánh quen n t ch , ph i không b n?). À hình nh anh có m th m cái gì là anh ch a t ng bao giờ b Chúa thì tị sao ph i tr l i? Tôi thì s h i nên thúc gi c anh mau đ n tìm Cha.

B n có th u hi u đ c n i đau lòng c a tôi không? Ch c là không. Vì đ hi u đ c b n ph i trong hoàn c nh n y và tôi thì không mu n cho b t c ai v ng vào cái vòng t c l y n y h t. Gi ng nh cái ông gì đó (trí óc tôi lúc n y ch m ch p quá, đã quên b éng tên ng) đang làm quan l n v i đ y đ v đ p, con khôn, quy n cao, ch c tr ng thì b ng gi t mình t nh gi c nam kha th y mình v n đang ng i đ i đ t, v con không, l u dài không, ti n b c không, quan ch c không.

Gi ng nh b n, tôi đã "cho anh c cu c đ i", nh ng t ng mình đã cùng ai chung ch u nh c nh n, h nh phúc, đã cùng ai n n c i, lau n c m t, đã cùng ai ng ng m t, cúi đ u... Ng đâu b ng con m t d y th y mình tay không! Mình đã đ y ng i ta xu ng đ a ng c, mình là nguyên nhân đ ng i ta xu ng đ a ng c. B n khuyên tôi ph i làm sao? Ng i ta xu ng đ a ng c ch a thì tôi không bi t, mà tôi thì đã trong đó r i. Lòng tôi tan nát, b n i. Tôi ph i đ c t ng kinh gì h b n? L ng Hoàng Sám? Th y Sám? Mà t ng thì ăn thua gì! N u t ng mà h t đ c t i đ y ng i xu ng đ a ng c thì tôi nguy n đ c m i ngày, m i giờ, m i phút, t đây cho đ n h t cu c đ i.

Ngày hôm sau khi ng i ăn c m, d i cái diã, tôi th y m t cái bao th , gi ng nh cái card chúc t t hay chúc sinh nh t v y. Tôi ng c nhiên vì không ph i t t, cũng ch ng là sinh nh t. Anh ch ng nói gì. Tôi m card ra đ c nh ng dòng ch có th đ ch ra Vi t ng nh sau:

"N u ph i xu ng đ a ng c và vĩnh vi n b c m c a thiên đàng thì anh s n sàng và h nh phúc ch p nh n. Ngày em nh n l i làm v anh là ngày Chúa đã ban n ph c cho anh và ch p nh n anh vào cõi Thiên Đàng và anh đã Thiên Đàng t đ o đó, nay sao l i còn ph i xin x đ tr vào? Anh không ăn năn. Anh không ân h n. Anh không van xin. Anh ch c r ng S đã không nhìn th y nh ng gi t n c m t c a em đã đ ra cho anh, vì anh, vì h nh phúc c a anh, vì t i l i c a anh. N u th y thì anh l i tin ch c r ng S s b o anh : ' Con hãy cảm n Chúa đã cho con g p ng i v ngo i đ o n y'. Em hãy yên lòng, đ ng thúc gi c anh tìm Cha. Chúa r t nhân t và thông c m. Anh đang Thiên Đàng."

Đ c xong, tôi ng ng lên nhìn anh. Tôi l i đ cho n c m t ch y ra th m t t th . Đã lâu r i tôi không khóc. L n n y tôi không c ngấn l i. Khóc đ c c khóc b n i. Ch s r ng mình không khóc đ c và không đ c khóc!

B n có th y đ không khi m t bà già b y mu i tu i còn khóc đ c vì m t lá th .. (có th g i là th tình không b n?). Không, đây không ph i là th Tình! Đây là th Nghĩa! Tình yêu sôi n i v i đ c v ng, v i ghen t ng, v i giận h n đã qua lâu r i. Đây là s th ng yêu, nâng đ , d t dìu nhau c a hai con ng i đang đi vào đ o n cu i c a cu c đ i mà không lãng quên nh ng h a h n bu i ban đ u. Đây là Nghĩa V Ch ng. Dù cho b n có thành hôn v i ng i Vi t Nam, ng i M , ng i Trung Qu c, ng i Đ i Hàn, ng i Pháp, ng i da đen, da tr ng, da màu... thì nó v n t n t i và r c r trong tâm b n.

Có tị hay không có tị?

Tác Giả: Le Hoa Wilson

Chúa Nhật, 03 Tháng 4 Năm 2011 15:01

Tôi hy vọng mãnh liệt rằng Chúa sẽ không bỏ tị anh vì tôi tin rằng anh đã sống giống như ý Chúa: Thờ phượng Yêu, Trung Thành và Nhân Ái.

Đây là một phần câu chuyện đời tôi và tôi xin chia sẻ cùng bạn với tất cả trái tim tôi. Có tị hay không có tị? Anh đã đi trót đổ lòng của Chúa đúng? Anh đang tị bỏ Thiên Đàng và trên đường xuống địa ngục? Anh thật không biết. Tôi là tên ác quỷ đang dụ dỗ vào chốn tị tằm? Tôi thật không biết. Chúng tôi chỉ biết cầu xin Chúa và Phụng cho chúng tôi được có mặt bên nhau như những khi họ nên nên, được giúp đỡ nhau như những lúc vấp ngã, được nương tựa cho nhau chén cháo trong lúc ốm đau, được nắm tay nhau mỉm cười khi mở cửa nhà đón đàn con cháu.

Bạn ơi, tôi không cần phải có bàn thờ và anh thì không cần phải kiêng Cha để rửa tội. Tôi vốn là một Phụng tự thuần thành và anh vốn làm đấng thánh giá. Chúng tôi không quá "liberal" phải không bạn? Thiên Đàng và Niết Bàn của chúng tôi có nghĩa là "in the here, in the now" như Sĩ Ông Nhật Hạnh vốn nói. Không biết chúng tôi có hiểu đúng ý của Sĩ Ông không?

Hai chúng tôi Tị Lị và Hạnh Phúc ngang nhau. Cả Phụng, cả Chúa đấng rửa tội Bác Ái và Công Bằng, Bạn đừng nghĩ không?

Le Hoa Wilson

(01/29/2011)

Bài số 3106-28406 vb7012911